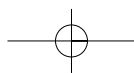
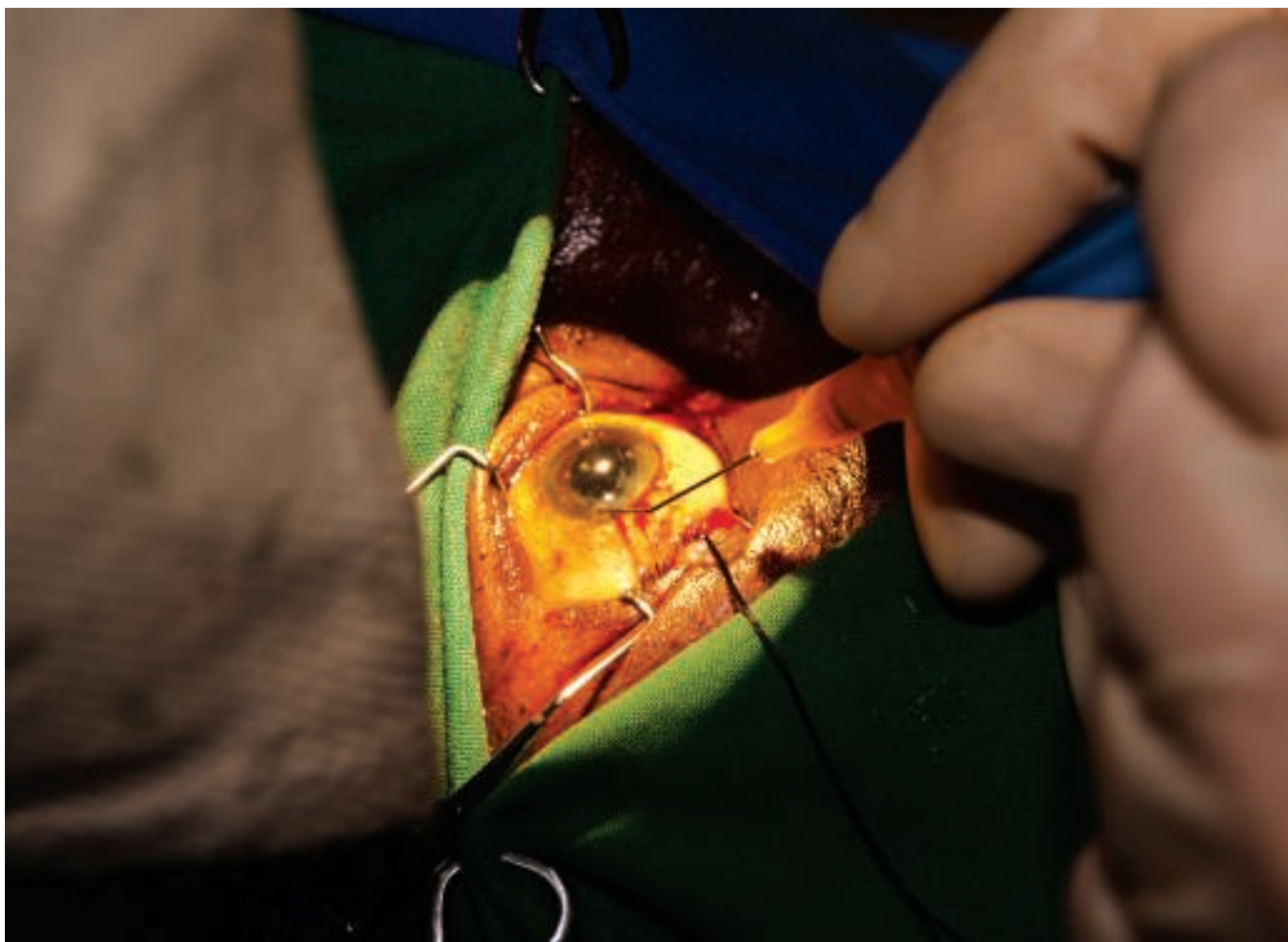

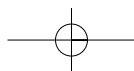
Zaterdag 13 oktober 2012.

Het begint goed! De schijfjes van de slijpschijf zijn niet goed gefixeerd. Iemand heeft de slijpschijf gebruikt en de schijfjes verkeerd gemonteerd, ze draaien 'zot'. We krijgen ze ook niet los omdat de bevestigingsvijs extreem vast gevezen is. King wil samen met Albert, de chauffeur, proberen om die vijs toch los te krijgen. Als

King de slijpschijf in orde krijgt, kunnen we, als alle kabelgeulen geslepen zijn in de muren van het nieuwe gebouw, een stuk van die betonnen tafel afslijpen.

Ondertussen neem ik nog wat foto's van een cataractoperatie. Yves heeft een uitgebreid onderhoud met de diensthoofden van de ver-

schillende diensten van het ziekenhuis en daarna bespreekt hij met Louise, de laborante, de inrichting van het nieuwe labo in functie van een optimale en gemakkelijke werking. Dat zal niet evident zijn vrees ik met zo'n gedrocht van een tafel die in het midden staat én veel te veel plaats inneemt. Yves en ik hadden een tafel in gedachten tegen de muur, maximaal vijftig centimeter of zoiets breed en twee meter lang. Het gedrocht dat daar nu staat is meer dan een meter breed en zeker drie meter lang. Er is amper plaats rondom; praktisch is anders.

Benoit stapt naar de markt: een kleurrijke ontdekkingstocht op iets meer dan een kilometer van de ziekenhuiscampus. Na de middag kruipt hij in de cisterne achter de oude materniteit en doet opmetingen. Die cisterne blijkt slechts 20.000 liter te kunnen bevatten, helaas.

King en Albert zijn erin geslaagd de slijpschijf te herstellen. Prachtig!

De gaten voor de stopcontacten worden geboord en van in die gaten de kabelgaten van binnen naar buiten. Buiten begint King de kabelgeulen te slijpen. Maar waarom zou het nu plots gemakkelijk gaan? Na amper tien meter slijpen begeeft de slijpschijf het, definitief nu. De motor is verbrand. Die losse schijfjes hebben de motor op hol doen slaan. Die raakte overbelast en kreeg het te warm. Hij rook ook wat verbrand. Toen King aan het slijpen was, werd de motor zeer vlug warm, te warm en gaf de geest. De geulen moeten dan maar manueel gekapt worden met hamer en bijtel, dat is de enige mogelijkheid. Gelukkig zijn de stenen waarmee gebouwd werd niet hard. King doet dat werk zeer goed, zo te zien doet hij het ook graag. We leggen de kabels, King toont aan Jean hoe de geulen moeten dicht gecementeerd worden. Jean voert dat werkje perfect uit.

Werkorganisatie is niet de sterkste kant van Henriette. Maar ja, waar zou ze het geleerd hebben. Ze wist al van vorig jaar dat we de kabels zowel binnen als buiten in de muren willen leggen. Toch gaf ze opdracht om de muren te bezetten. Wij moeten die beschildering dus schenden om de kabelgeulen te maken. Gelukkig kennen King en ik, en nu ook Jean, de 'truckjes van de foor' om dat zodanig te doen dat die schending nadien niet of niet al te erg opvalt. Dat een deel van de muren al geschilderd is of geschilderd wordt, vergemakkelijkt ons werk niet. Wij leggen die schilderwerken dus stil.

Vanaf zeventien uur metsen we de 'boites d'encastrement' in de muren. Het donkert; de soluxlampen bewijzen hierbij hun nut. Rond twintig uur is alle mortel op. Alleen de 'boites' voor de stopcontacten langs één kant van het gebouw raken niet vast gemetst. Dat zal voor morgen zijn.

We zijn vuil, bezweet, moe en we hebben grote dorst. Het was een zeer warme en zwoele dag. We zijn content dat de dag erop zit, ook met het vandaag gepresteerde werk.

En Herman? Wel, hij heeft allesbehalve stil gezeten vandaag.

